

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

34^ο ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΑ ΟΜΙΛΙΑ

Του ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΓΣΕΕ

ΑΘΗΝΑ, 18 ΜΑΡΤΙΟΥ 2009

**Κύριοι Υπουργοί, Κύριοι Βουλευτές,
Κυρίες και κύριοι προσκεκλημένοι,
Συναδέλφισσες και συνάδελφοι σύνεδροι,**

Σας καλωσορίζω στο Συνέδριο της κορυφαίας συνδικαλιστικής οργάνωσης των εργαζομένων.

Από το βήμα του προηγούμενου συνεδρίου της ΓΣΕΕ το Μάρτη του 2007 στην εναρκτήρια ομιλία μου και σε περίοδο που τίποτα δεν προμήνυε την «καταιγίδα» που σήμερα αντιμετωπίζουμε, σημείωνα:

«Στις συνθήκες όμως που έχουν διαμορφωθεί το κρίσιμο διακύβευμα δεν είναι - παρά τη σπουδαιότητα που έχουν - ούτε η άμυνα, ούτε η εξωτερική πολιτική, αλλά αν θα υπάρξει μια ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΥΡΩΠΗ. Αν δηλαδή η Ευρώπη και η πολιτική, οικονομική και κοινωνική ένωσή της θα στηριχθεί στις αρχές του Ευρωπαϊκού κοινωνικού κεκτημένου, του Ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου. Εάν η Ευρώπη αποκτήσει συνείδηση «καθ'εαυτή» και δεν θα παρακολουθεί άλλες δυνάμεις.

»Θέλουμε και αγωνιζόμαστε για μια Ευρώπη Ομόσπονδη, ισοτιμίας και πολιτισμικότητας και όχι μια διακυβερνητική Ευρώπη παραδομένη στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα».

Δυστυχώς, οι χειρότερες εκτιμήσεις επιβεβαιώθηκαν. Η διακυβερνητική Ευρώπη, η Ευρώπη των νομισματικών σιδηρών συνθηκών, η Ευρώπη των τραπεζιτών και της Κεντρικής Τράπεζας περνά την πλέον κρίσιμη φάση της ιστορίας της.

Η πολιτική και οικονομική αρχιτεκτονική της, που σχεδιάστηκε με βάση τις ιστορικές φοβίες της κραταίας οικονομικής δύναμης της Γερμανίας και την ιδεοληπτική προσέγγιση των τραπεζιτών και των νέο-συντηρητικών πολιτικών για αντιπληθωριστική πολιτική με τον έλεγχο των επιτοκίων και της ρευστότητας έχει οδηγήσει την Ε.Ε. στο «χείλος του γκρεμού» και τις πιο αδύνατες οικονομίες - η Ελληνική και άλλες του Ευρωπαϊκού Νότου - ακόμα και πέραν αυτού.

Αυτά που ως χώρα, ως λαός, ως κοινωνία βιώνουμε είναι απότοκα συνδυασμού της Ευρωπαϊκής χρηματοπιστωτικής κρίσης και της ασκηθείσας κυρίως από την απελθούσα Κυβέρνηση δημοσιονομικής πολιτικής, η οποία οδήγησε σε εκτροχιασμό τα δημόσια οικονομικά και κατέστησε τη χώρα «ανοχύρωτη» στους διεθνείς κλυδωνισμούς και στις πιέσεις των περίφημων αγορών χρήματος και κεφαλαίου και των κερδοσκόπων.

Η Ελλάδα αποτελεί το «πειραματόζωο» της νέο-συντηρητικής πολιτικής ελίτ που διοικεί την Ευρώπη. Με την πολιτική πυγμής που ασκεί αφενός τιθασειεί τις άλλες χώρες κυρίως του Ευρωπαϊκού νότου με το φόβο ότι έρχεται η σειρά τους και αφετέρου εκπέμπουν ισχυρό μήνυμα προς κάθε κατεύθυνση ότι δεν επιτρέπουν άσκηση άλλης εναλλακτικής, προοδευτικής, σοσιαλιστικής πολιτικής. Ότι δηλαδή οι νέο-φιλελεύθερες επιλογές που έφεραν την οικονομία σ' αυτή την κατάσταση μπορούν οι ίδιες να την ανατάξουν.

Και τώρα έχουμε το εξής παράδοξο:

Στις ευρωπαϊκές οικονομίες η κρίση να ξεκινά ως χρηματοπιστωτική, οι Τράπεζές τους να έχουν «μολυνθεί» με τα τοξικά προϊόντα των αμερικανικών κολοσσών που κατέρρευσαν και να μεταβάλλεται σε δημοσιονομική ενώ στη χώρα μας που δεν είχαν εκτεθεί οι Τράπεζες σε τοξικά προϊόντα η κρίση να την βρίσκει στα πρόθυρα της δημοσιονομικής κατάρρευσης και να υπάρχει κίνδυνος να μεταβληθεί σε χρηματοπιστωτική ενόψει και της βαθειάς ύφεσης της πραγματικής οικονομίας.

Η συνταγή των αγορών και των διεθνών-υπερεθνικών οργανισμών πάντα η ίδια και πάντα χειρότερη από την αρρώστια.

Μείωση μισθών, περιορισμοί σε βαθμό αποδόμησης του κοινωνικού κράτους, απελευθέρωση απολύσεων, ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, δραστικός περιορισμός των κοινωνικών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων, της μισθωτής εργασίας.

Οι συνταγές των νέο-συντηρητικών πολιτικών ελίτ και των πρακτικών των «αγορών», δηλαδή των χρηματοοικονομικών ελίτ συνδυάζονται με τρόπο τέτοιο ώστε να λειτουργούν ως αυτοεπιβεβαιούμενη προφητεία.

Η νεοεκλεγείσα κυβέρνηση στη χώρα μας με ισχυρή λαϊκή εντολή και με επαγγελία μιας εναλλακτικής πρότασης διεξόδου δυστυχώς δεν άντεξε στις πιέσεις και τα «θέλω» τους και πήρε μέτρα σκληρά και άδικα κοινωνικά καθώς περιορίζουν το διαθέσιμο εισόδημα των μισθωτών και των συνταξιούχων χωρίς να υπάρχει κανένα μέτρο, κανένα κοινωνικό ισοδύναμο ώστε να πληρώσουν για την κρίση αυτοί που πραγματικά ευθύνονται, οι έχοντες και κατέχοντες, οι μονίμως φοροκλέπτοντες και φοροαποφεύγοντες. Η κρατικοδιαίτη και εν πολλοίς επιδοτούμενη επιχειρηματικότητα, η οποία είχε απορροφήσει ένα μεγάλο μέρος του δημοσιονομικού ελλείμματος.

Αυτό τελικά είναι το επίδικο και συγκρουσιακό ζήτημα όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και στην Ευρώπη.

Ποιος θα πληρώσει την κρίση;

Το συνδικαλιστικό κίνημα, ως οργανωμένος φορέας έκφρασης των συμφερόντων της μισθωτής εργασίας έχει δώσει σαφή απάντηση.

- Την κρίση να πληρώσουν όσοι ευθύνονται, οι έχοντες και κατέχοντες.
- Να μην επιτρέψουμε η κρίση του συστήματος να μετατραπεί σε κρίση της μισθωτής εργασίας.

Αυτό ήταν και το μήνυμα που εξέπεμψαν τα εκατομμύρια των απεργών εργαζομένων στις πρόσφατες Γενικές Απεργίες που εξήγγειλε η ΓΣΕΕ.

Η Κυβέρνηση οφείλει ν' αφουγκραστεί τη φωνή της κοινωνίας και αμέσως να προχωρήσει σε μέτρα κοινωνικής δικαιοσύνης δηλ. σε μέτρα που θα καλούνται οι έχοντες και κατέχοντες να πληρώσουν και σε πολιτικές αναπτυξιακές που θ' αλλάξουν εκ βάθρων το παραγωγικό πρότυπο της χώρας. Ένα πρότυπο που κυριολεκτικά έχει εκπνεύσει δημιουργώντας παραγωγική υστέρηση και στερώντας από εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους την εργασία τους.

Εμείς, ως μέτρο κρίσης αυτών των πολιτικών θα έχουμε την αποκατάσταση και βελτίωση της ευημερίας των μισθωτών και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας ώστε να περιοριστεί το άδικο και αντικοινωνικό φαινόμενο της ανεργίας.

Από το Συνέδριό μας θα πάρουμε αποφάσεις και θα στείλουμε σαφή και ελπιδοφόρα μηνύματα σε όλες τις κατευθύνσεις :

- Οι αγώνες μας θα συνεχιστούν
- Οι προτάσεις μα θ' αναδειχθούν και θα εμπλουτιστούν
- Οι προσπάθειές μας για μια πολιτική ανάπτυξης με κοινωνική προστασία και αποτελεσματικότητα δεν θα σταματήσουν.

Αγαπητοί προσκεκλημένοι, Κυρίες και κύριοι,

Σας καλωσορίζω στο κορυφαίο βήμα συνάντησης και έκφρασης των εκπροσώπων όλων των εργαζομένων της χώρας. Εκπροσώπων σε διάφορους κλάδους της οικονομίας, με διαφορετικές πολιτικές αντιλήψεις και αντίθετες κομματικές προτιμήσεις. Με κάτι όμως που είναι πέρα και πάνω απ' αυτές τις υπαρκτές διαφορές. Τη θέληση να υπηρετήσουν τα

ανεξάρτητα συμφέροντα των δυνάμεων της εργασίας - όπως αυτά οριοθετούνται στην αυτόνομη στρατηγική του Συνδικαλιστικού Κινήματος. Γι' αυτό το σκοπό μας εξέλεξαν με δημοκρατικές διαδικασίες και λειτουργίες ώστε να εκφράζουμε γνήσια, αυθεντικά και ανυστερόβουλα όλους τους εργαζόμενους και αυτό ακριβώς οφείλουμε να υπηρετήσουμε.

Ας σταματήσουν όλοι οι συμμετέχοντες στο πολιτικό σύστημα ανεξαρτήτως χρώματος - οι οποίοι είναι οι ίδιοι που το δόμησαν - να μεταθέτουν τις ευθύνες τους στα συνδικάτα.

Τα συνδικάτα δεν είναι ενώσεις ομοϊδεατών.

Αλλοίμονο στα κόμματα που συμπεριφέρονται ως συνδικάτα.

Αλλοίμονο στα συνδικάτα που συμπεριφέρονται ως κόμματα.

Δεν εφησυχάζουμε. Οφείλουμε με την υπεύθυνη και δημιουργική δράση μας να πείσουμε ευρύτερα τμήματα του πληθυσμού. Να πείσουμε και αυτούς που αντιλαμβάνονται την αναγκαιότητα ότι με τις πολιτικές μας αφήνουμε πίσω το παρελθόν του κομματισμού, της γραφειοκρατικής αποξένωσης του ξύλινου λόγου και των πρόσκαιρων εντυπωσιασμών.

Οι προκλήσεις είναι πολλές και ο δρόμος δύσκολος.

- Όταν η μισθωτή εργασία έχει μετατραπεί σε μόνιμο υποζύγιο εισοδηματικών, φορολογικών και άλλων βαρών.
- Όταν η εργατική τάξη χρησιμοποιείται ως «πειραματικό εργαστήριο» ιδεολογικών και ιδεοληπτικών δογματισμών.
- Όταν διευρύνονται οι εισοδηματικές και κοινωνικές ανισότητες και ασκούνται πολιτικές που δίνουν απλόχερα στους λίγους ότι με κόπο και ιδρώτα δημιουργούν οι πολλοί.
- Όταν οι επικοινωνιακοί χειρισμοί έχουν υποκαταστήσει τον ευθύ πολιτικό λόγο και η λεξιμαγεία και λεξιλαγνεία αφαιρούν από τις έννοιες το πραγματικό τους περιεχόμενο.
- Όταν παρουσιάζονται ως μεταρρυθμίσεις πολιτικές που στρέφονται εναντίον των μισθωτών και των συνταξιούχων εκθεμελιώνοντας τα εργασιακά και ασφαλιστικά τους δικαιώματα.
- Όταν το μέγιστο θέμα της κοινωνικής ασφάλισης δεν υποστηρίζεται αλλά χρησιμοποιείται ως «εργαλείο» κατατρομοκράτησης των ασφαλισμένων

και ως θέμα που επηρεάζει την ημερήσια διάταξη των δημοσίων συζητήσεων περί τα δημοσιονομικά ελλείμματα.

- Όταν νέοι διαχωρισμοί έρχονται να προστεθούν ανάμεσά μας. Νέοι και παλιοί, υψηλόμισθοι - χαμηλόμισθοι, ιδιωτικού - δημοσίου δικαίου, λιγότερο ή περισσότερο ανασφαλείς.
- Όταν το εργασιακό αντιμετωπίζεται με μερεμέτια και οι εργολαβίες εξακολουθούν ανεξέλεγκτες σε ευαίσθητους χώρους όπως έδειξε και η εγκληματική ενέργεια εναντίον της συναδέλφου μας Κων.Κούνεβα.
- Όταν ο πυρήνας του κοινωνικού κεκτημένου - η Συλλογική διαπραγμάτευση και το αποτέλεσμά της - αμφισβητείται από ευρωπαϊκούς, διεθνικούς και υπερεθνικούς οργανισμούς με επίνευση μάλιστα από διάφορους παράγοντες εντός της χώρας.
- Όταν παραγωγικές μονάδες απαξιώνονται, όταν τα Ναυπηγεία μας ιδιωτικοποιήθηκαν και οι νέοι Γερμανοί ιδιοκτήτες κρατικοποίησαν την κερδοφορία τους μέσω των εξοπλιστικών προμηθειών, όταν μονάδες βρίσκονται για κλείσιμο ενώ οι πρώην ιδιοκτήτες που τους ληλάτησαν διάγουν βίο προκλητικό, όταν εργοδότες μετέρχονται απίθανων πρακτικών - με την απειλή κλεισίματος ή απόλυσης - ώστε εθελοδούλως οι εργαζόμενοι να παραιτηθούν απαράγραπτων δικαιωμάτων τους.

Σ' αυτές τις υπαρκτές προκλήσεις οφείλουμε ν' απαντήσουμε.

- ✓ Να βελτιώσουμε τη θέση μισθωτών και συνταξιούχων
- ✓ Να συμβάλλουμε στον αγώνα κατά της ανεργίας που πλήττει ιδιαίτερα τις νέες γενιές.
- ✓ Να περιορίσουμε τις κοινωνικές ανισότητες.
- ✓ Να υπερασπίσουμε τη Δημόσια - Καθολική - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ώστε να καταστεί βιώσιμη αλλά και κοινωνικά αποτελεσματική.
- ✓ Να διασφαλίσουμε τις ελεύθερες Συλλογικές διαπραγματεύσεις και τα αποτελέσματά τους με ενίσχυση της αυτονομίας του ΟΜΕΔ και διατήρηση της υποχρεωτικότητας των διαιτητικών αποφάσεων.
- ✓ Ν' απαιτήσουμε ενίσχυση του κοινωνικού κράτους. Του κράτους Πρόνοιας, ιδίως στους τομείς της Υγείας και της Παιδείας.
- ✓ Να βρεθούμε στη πρώτη γραμμή της κοινωνικής αλληλεγγύης, σε όλα τα μέτωπα και ιδίως αυτού των μεταναστών μέσα από την ανάπτυξη και

υποστήριξη ολοκληρωμένων μεταναστευτικών πολιτικών, για ισότιμη αντιμετώπιση, κοινωνική και εργασιακή ένταξη, σεβασμό και διαφύλαξη της πολιτιστικής και θρησκευτικής διαφορετικότητας.

Να διευρύνουμε τους ορίζοντές μας!

Ν' ανοιχθούμε σε νέα ευαίσθητα και ευρύτερα θέματα.

- Για την υγιεινή και ασφάλεια.
- Για το περιβάλλον και την οικολογία.
- Για την παιδεία που ως εργαζόμενοι ξέρουμε πολύ καλά - γιατί εμείς πληρώνουμε και τα παιδιά μας υφίστανται τη διάκριση και τον αποκλεισμό - πως ούτε δημόσια είναι, ούτε δωρεάν, όπως θα έπρεπε, σε μία δίκαιη κοινωνία.
- Για τη δημιουργία ενός μαζικού - εύρωστου - παρεμβατικού καταναλωτικού κινήματος των μισθωτών.

Κυρίες και κύριοι,

Η χώρα μας δεν είναι μια φτωχή χώρα. Όμως ο πλούτος της διασπαθίζεται, κατανέμεται άδικα και άνισα.

Μια προοδευτική πολιτική οφείλει να κάνει δίκαιη διανομή και αναδιανομή του παραχθέντος και του παραγόμενου πλούτου.

Τα προηγούμενα χρόνια είχαμε μια άδικη, ταξικά υπέρ των λίγων πολιτική.

Στα χρόνια που έρχονται δεν πρέπει - στο όνομα της κρίσης και για την κρίση - να εγκαταλειφθούν οι προοδευτικές πολιτικές της παραγωγής νέου πλούτου μέσω της ανάπτυξης και η δίκαιη διανομή του.

Επαναλαμβάνω ότι λύση αποτελεί ένα νέο παραγωγικό υπόδειγμα το οποίο θ'αξιοποιεί όλες τις δημιουργικές παραγωγικές δυνάμεις για μία ανάπτυξη που θα οδηγεί στην πράσινη οικονομία και στην οικονομία της γνώσης, στην ποιότητα παντού και κυρίως στην αύξηση του συνολικού όγκου απασχόλησης.

Για μια τέτοια προοπτική αξίζει να στρατευτούμε και ν'αγωνιστούμε.

Και για όλα αυτά πρέπει να δώσουμε τον καλύτερο εαυτό μας.

- ❖ Να προτάξουμε το συλλογικό από το ατομικό.
- ❖ Να υπερισχύσει το εμείς του εγώ.

- ❖ Να εγκαταλείψουμε την απάθεια και τον ωχαδελφισμό και να συμμετάσχουμε.
- ❖ Στη θέση της φιλανθρωπίας να βάλουμε την κοινωνική αλληλεγγύη, την έννοια του «νοιάζομαι» σε όλες τις εκφάνσεις.
- ❖ Το κίνημά μας, το κίνημα των εργαζομένων είναι ο προπομπός όλων των κινημάτων. Η ΓΣΕΕ πρέπει να είναι ο κεντρικός κοινωνικός διαπραγματευτής ιδίως γι' αυτούς που είναι εκτός δομών δυνατότητας διαπραγμάτευσης όπως οι απόμαχοι της εργασίας και οι άνεργοι.
- ❖ Θ' αναδείξουμε τον αναντικατάστατο ρόλο των συνδικάτων, εφόσον αυτά κατορθώσουν:
  - Να συνεγείρουν νέους ανθρώπους.
  - Να συστρατεύσουν πολύχρωμες απόψεις.
  - Να κινητοποιούν με αναζητήσεις και ευαισθησίες υπερβαίνοντας σε ποιότητα δράσης και αποτελεσματικότητας τους όποιους άλλους σχηματισμούς.

Αγαπητοί προσκεκλημένοι, αγαπητοί σύνεδροι,

Είχαμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε οπτικοποιημένο τον απολογισμό δράσης της ΓΣΕΕ, ο οποίος αποτελεί συμπύκνωση της πολυσχιδούς δράσης των οργανώσεων-μελών της.

ΓΣΕΕ δεν είναι τα 45 μέλη της διοίκησής της.

ΓΣΕΕ είστε όλοι εσείς μαζί με τους εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους που συμμετέχουν στα πρωτοβάθμια σωματεία της χώρας.

Παρά τις έντονες και συστηματικές προσπάθειες απαξίωσής της η ΓΣΕΕ και το ΣΚ εξακολουθούν, όπως όλες οι μετρήσεις γνώμης δείχνουν, να βρίσκονται ψηλά στις επιλογές των εργαζομένων αλλά και ευρύτερων τμημάτων του πληθυσμού.

Είναι προφανές ότι στον οπτικοποιημένο απολογισμό δεν υπάρχουν πολλά γεγονότα και πολλές δράσεις μας.

Οφείλω, όμως, ν' αναφερθώ σ' ένα γεγονός που σημάδεψε και θα σημαδεύει για πολλά χρόνια τις καρδιές και τις μνήμες όλων μας και για το οποίο δεν κατέστη δυνατόν να συγκεντρώσουμε οπτικό υλικό.

Η δολοφονία του νεαρού Αλέξη Γρηγορόπουλου, η αφύπνιση νεανικών - και όχι μόνο συνειδήσεων - και τα γεγονότα που την ακολούθησαν.

Τα συνδικάτα είχαν τη δική τους υπεύθυνη και αγωνιστική δράση εκείνη την περίοδο που εγχάραξε τις συνειδήσεις όλων μας.

Ας αγωνιστούμε υπερασπίζοντας τα ανθρώπινα και κοινωνικά δικαιώματα κόντρα σε κάθε λογής βία, ετσιθελισμό και κρατική καταστολή.

Ας ενώσουμε τη δύναμή μας με τους μη προνομιούχους αυτού του τόπου πέραν των μισθωτών σε μια δημιουργική πορεία και συμμαχία του εργατικού με τ' άλλα κινήματα δικαιωμάτων και αμφισβήτησης.

100 χρόνια από την εξέγερση του Κιλελέρ, αφιερώνουμε το Συνέδριό μας στους ανθρώπους του μόχθου και στα κινήματα που δημιούργησαν.

Στέλνοντας ένα μήνυμα ελπίδας, αισιοδοξίας και αλληλεγγύης στους εργαζόμενους όλου του κόσμου, στους δοκιμαζόμενους λαούς, στους πονεμένους από τους πολέμους και την τυφλή τρομοκρατία, καλώ τον Γραμματέα της ITUC συν.G.Rider να κηρύξει την έναρξη του Συνεδρίου μας.

Ζήτω το 34^ο Συνέδριο της ΓΣΕΕ.

Ζήτω οι άνθρωποι του μόχθου και της μισθωτής εργασίας.